

Ilen Menighetsblad

Nr. 2 • mai 2018

Årgang 94

«Menighetsbladet er som ei vinylplate»

Les intervju med Marianne Meløy, side 8

«Vårens vakreste eventyr»

Årets konfirmanter, side 16

www.ilen.kirken.trondheim.no

Tekst: Edel Lundemo

Rosen gis til Berit Nordal

Rosen gis som regel ikke til personer for innsats i en lønnet jobb. Slik innsats mener vi andre bør belønne. Men i Berit Nordals (89) tilfelle, gjør vi faktisk et unntak. Hun huskes nok aller mest fordi hun greide å gjøre den beskjedne stillingsandelen som menighetssekretær i Ilen menighet, om til en livsstil; hun fikk jobben til å sammenfalle med en fritidssysse, det til glede for mange.

Hun påtok seg nemlig ansvaret for menighetsbladet vårt. Et blad som også i dag er skattet og lest av mange - noen kaller det til og med limet i bydelen. Og Berits innsats er før dataen gjorde sitt inntog. Når vi ser tilbake, er det utrolig at hun kunne bruke så mange timer på å reinskrive manuskript, klippe og lime og tilpasse stoff så format og antall sider gikk opp. Det i seg sjøl var et puslespill av dimensjoner, for bladet kom ut fem til seks ganger i året. Men Berits ryddige arbeidsmetode og blide vesen, gjorde at vi andre gledet oss til hver arbeidsøkt.

Berit begynte ved menighetskontoret allerede i 1986. På den tiden hadde menigheten ingen kommunale lønnsmidler for en slik kontorstilling. Stillingen måtte finansieres av menighetens egne midler med den usikkerheten det medførte. Likevel sto Berit elleve år - frem til 1997 - i jobben som kontorsekretær. En oppgave hun utførte til alles tilfredshet. Ole Møllerløkken, som på den tiden var sokneprest, forteller at de jobbet for å få til en 50% stilling og for at den skulle inn på Kirkevergens budsjett slik som i dag. Men det skulle ta sin tid. I dag ser vi at selv 50% er for lite for alle gjøremål som skal skjøttes ved et menighetskontor.

Berit fortjener så absolutt sin Rose. Ikke nok med at Berit arbeidet med selve bladet. Hun har også i årevis delt det ut. Trofast - uansett vær og føre - har hun sørget for at bladet fant vegen til postkassene i bydelen sin. Vi gratulerer Berit Nordal på det varmeste med en vel fortjent rose.

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling

Sommeren står for døra. I skrivende stund blomstrer hvitveisen i bakkene opp mot Gramskaret. Bekkeblomen har jeg ikke sett ennå – men vi får ny kunnskap om denne vakre planten. «Solskinn i bekkefaret» skriver Trond Arnesen i ny, fin artikkel. Gled deg.

Det aller viktigste her og nå er å takke for bidrag som kommer inn. At så mange av dere i fjor fant bladet av verdi, gleder og stimulerer oss som har tatt denne frivilligjobben. Tusen, tusen takk til hver og en også i år.

En annen viktig sak nå, er å gjøre dere lesere oppmerksom på Iladagan som starter 6.juni. Les om det mangfoldige programmet. Spesielt ber vi dere være oppmerksom på kunstutstillingen i kirkas underetasje; Kirkestua. Vel møtt!

Så står det igjen å ønske alle dere lesere gode og velsignede sommermåneder.

Med vennlig hilsen Redaksjonen

REDAKSJONEN

Mikaela V. Rønstad: 959 77 968, mvronstad@gmail.com

Gunhild Roald: 416 41 021, gunhild.roald@gmail.com

Forside: Marianne Meløy, bilde: Gunhild Roald

INNHOLD

Rosen gis Berit Nordal.....	2	Vakkert med ballett og klaver i kirka vår!.....	23
Kjære Iling	3	Velkommen til kirke.....	27
Vi så hans kjærlighet.....	4	Hva skjer?	28
Solskinn i bekkefaret.....	6	Ny Menighetsforvalter	28
Det handler om være en grei iling!	8	Slekters gang	29
Grip sjansen!	12	Minneord Tore How	30
Årets misjonsfest.....	14	Tore Hows minnefond.....	31
Å være Jesu hender	15	Barn og unge i Ilen Menighet	32
Kjære konfirmanter	16	Ilen Menighetskontor	38
Trivelige gåturer - bli med du også....	18	Velkommen til Ilen Frivilligsentral....	39
Iladagan 5.-10.juni	19	Ut på tur	40
Program Iladagan 2018	20		
Velkommen til kunstutstilling.....	22		

Vi så hans kjærlighet

Jeg har arbeidet et halvt år som prest i Ilen menighet. Som prostiprest kommer jeg og går. Har min tjeneste over hele byen med gudstjenester og andre kirkelige handlinger.

Jeg fikk spørsmålet fra redaksjonen om jeg ville presentere meg selv med noen ord. Jeg svarte at jeg ikke hadde behov for det, men at jeg godt kunne sende inn en preken for det er det som jeg mest driver

med. Her kommer da en preken til 4.søndag i påsketiden. For meg er salmer, tekst og liturgi en helhet. Dere får selv bedømme om jeg klarte det denne søndagen. God lesning!

Vi så hans herlighet.... Det er den gamle Johannes som skriver slik når han ser seg tilbake. Nå ser han det han tidligere ikke så. Etter Jesu oppstandelse er alt blitt en forklart helhet. Nå vet han at det han så, var kjærlighetens nye herlighet.

Den blir fornedret for kjærlighetens skyld. Derfor er den vanskelig å forstå. Vi har vent oss til at herligheten skal være lysende, imponerende og seirende. Blir den fornedret, blir den det motsatte. Men kjærlighetens herlighet er annerledes.

Kjærlighetens herlighet er ny, den har ikke eksistert tidligere. Derfor kan den ikke gjenkjennes. Den kommer med Kristus for å lide, forsone, fornye og bli fornedret for kjærlighetens skyld. For det er i offeret at Guds kjærlighet blir åpenbart.

Det er forklaringen på Jesus merkelige ord når Judas har gått ut: Nå ble menneskesønnen herliggjort, og Gud ble herliggjort gjennom ham.

Jesus visste hva som ventet ham. Kjærligheten skulle få et korstegn som aldri kunne viskes bort.

Budet om nestekjærlighet er også gitt i det gamle testamente i 3. Mosebok og er egentlig summen av hele loven. Men her taler Jesus om bror- og søsterkjærligheten. Den verken opphever eller fortrenger nestekjærligheten, men er av en annen art. Den er bindeleddet i menigheten og har både sitt forbilde og sin kilde i Jesu kjærlighet til disiplene.

Det er kun når de eier og lever ut denne kjærligheten som Jesu etterfølgere, at de kan forvente å få innflytelse i verden. Det er en ekte og aktiv kjærlighet som ikke gir seg utslag i ord, men i gjerninger.

Dette er noe verden kan se og forstå fordi det berører dem selv. Når de ser kjærlighetens liv, forstår de at den må ha en kilde. Når de selv blir møtt og omsluttet av den, forstår de den dype sammenhengen: at vi elsker fordi han har elsket oss først.

Dette er og forblir den nye herlighetens store vitnesbyrd: at vi viser hverandre kjærlighet. Det kan mennesker forstå på tross av at de ikke forstår hva vi sier. Man kan spørre seg om vi som kristne,

menighet og kirke har maktet å formidle denne kjærligheten. Har vi ikke det, er dette en av flere årsaker til at kirken sliter med oppslutningen.

Kjærlige og elskende personer har vi iblant oss, men de er ofte usynlige, som et slags sendebud.

Vi får sjelden syn på ham eller henne i en selvopptatt, forvirret og støyende verden. Daglige uttrykk for ærlighet, takknemlighet, kjærlighet og generøsitet er mange og kan ikke telles. De blir sjelden registrert, men jeg er overbevist om at de mange gode gjerninger gjør sin virkning på dem som utfører dem og dem som mottar dem. Disse kjærlige og elskende menneskene eier ikke den som de elsker, besitter ikke, overstyrer ikke og kontrollerer ikke. De vil den andres beste uten å hevde sin egen betydning.

De ønsker frigjøring fra fantasifigurer, fra lammende rampelys som ødelegger og vansirer, fra karrierejag som forsurer og formørker, de vil utvikling og blomstring, de vil oppmuntre til skapende virksomhet, selvstendighet og frihet. De søker ofte det åndelige i stedet for kun det materielle. Kjærlige elskende personer skaper og vedlikeholder glede som kommer innenfra. Gleden over enkle erfaringer og opplevelser. Gleden over nytt liv, vårens gang, regnet som skaper frodighet, det hverdagslige fellesskapet i et måltid. Den vennlige hånden og det seende imøtekommende blikket. Slike gleder er varige, og kan alltid hentes frem.

Disse menneskene er avgjørende for å bygge gode fellesskap. De snur opp ned på massesamfunnets verdier. Øverst finner vi ikke lenger suksess, makt, penger, status,

triumf og skadefryd, men harmoni, balanse og indre fred. God og ren kjærlighet blir foredlet gjennom erkjennelse og er nært forbundet med moralsk praksis. Vi burde be Gud om å få lov til å elske, fremfor å bli elsket. Det er vår egen evne til å gi kjærlighet som syr oss sammen til hele, livsglade og vitale personer. Det gir oss energi til å skape relasjoner, som gir frihet og selvstendighet til begge parter.

For en menighet er disse perspektiv helt avgjørende. Det er ikke sammenslåinger eller tall som er avgjørende. Heller ikke utallige reformer, som noen ganger er nødvendige. Det er innhold og fellesskap som er viktigst. Hvordan er fellesskapet i menigheten? Hvordan opptrer vi og omtaler hverandre? Se og bli sett som vi er og ikke som vi skulle vært. Bli akseptert i all vår forskjellighet.

Kristus må være sentrum. Gudstjenesten med ord og sakramenter. Kilder til liv og nåde. Forsakelse og oppreisning. Forsoning og tilgivelse. Rundt dette navnet må alt annet bygges. Hvis ikke så blir det bare et tomt skall og jag etter vind. Hvorfor skal vi døpe våre barn hvis det ikke utgjør noen forskjell? Hvis ikke fellesskapet rundt ord og sakramenter gjør noen forskjell for hvordan vi lever våre liv? Hvis det ikke er et sted der vi møter Gud, som velsigner våre jordeliv og styrker oss til tjeneste? Hvordan kan vi da kalle oss kristne? Evangeliet må bety noe for våre liv. Organisasjon, budsjettposter og andre rammer er nødvendige, men må ikke erstatte det vesentlige. Da tørker vi ut og blir motløse og trette. Staben er viktig, men uten frivillige, som gir av sin tid til fellesskapet, nytter det lite. Å ha Jesus

Om soleihov (bekkeblom) *Caltha palustris*

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Solskinn i bekkefaret

En solfylt morgen midt i april tok jeg turen innover Tømmerdalsveien. I en gran-topp ved Sommersætra satt en svarttrost og sang. Den gjentok en strofe som jeg tolka som: *Lykke-lig-du!* Det var sol, det var første tur uten piggsko etter en lang vinter, det var sang fra rødstrupe, bokfink og svarttrost. Det var god grunn til å hengi seg til kildringa av lykke langs ryggen. Og ved Kilden noe lenger oppe i veien blomstra den første hestehov (se nr 1-18, der for øvrig bildet fra hestehovbakken på s 8 skulle vært kreditert Kjell Morten Klevsand).

Hestehoven åpner vårens dans i vegkanter, i skog og eng, men så følger de andre blomstene raskt på. Hvitveis, blåveis, vårkål ... Og uti mai-juni blir bekkefar og næringsrike fuktdrag ved Lavollen og andre steder i Iladalen dekorert med en storblomstra soleie. Soleiefamilien har en god del gule arter; fargen har gitt navnet (antakelig fra «soløye»). Få av dem skinner så gullgult som soleihov, eller bekkeblom som vi vanligvis kaller den. Den gjør mye av seg slik like etter snøsmeltinga. Slektsnavnet

Caltha har også med fargen å gjøre og skal vise til navnet på en gul blomst (ringblomst?) hos Vergil (d. 19 f.Kr). Dette kan igjen peke til en gresk myte om jenta *Caltha* som forelska seg i lysets og solens gud Apollon. Hun stirret så lenge på sola at hun visnet, men gjenoppsto som en «solblomst». Det latinske leddet *palustris* betyr sump ... altså en solblomst ved sumpen.

Soleihov har store, hestehovliknende blad. Ifølge Høegs «Planter og tradisjon» har den da også vært kalt hestehovsoleie (Byneset og Geitastrand), hestesoleie og hestegull. Blomstringa har vært brukt som sommermerke. Langs kysten i Trøndelag og på Innherred kalte de den ofte trimelt, trimelksgull o.l. fordi den varsla at kua nå hadde beite nok til å kunne melkes tre ganger om dagen. Bekkeblom viser til at arten trives fuktig. Slike steder smelter snøen tidlig, og det gir den muligheten for en tidlig start. Frøspredninga hos arten er interessant: Oftest åpner fruktkapsler seg når de tørker, men hos soleihov åpnes de i regn. Regndråper slynger frøene ut av oppvendte kapsler og frøene har et lite vedheng som

Botanikk

gjør at de flyter godt i bekken. Det er ei god tilpassing hos en fuktelskende art.

Som alle soleier inneholder soleihov gift, men har likevel vært brukt mot luftvegs- lidelser og hudplager. Den første blomsten om våren ble lagt i melkesilen for å gi mye og gult smør om sommeren. Blomsterknoppene ble anbefalt som kapers og bladene kunne, etter behandling med saltlake og utvatning og eddik, visstnok brukes som salat. Mitt råd er: la den stå! Det gjør kyrne, sjøl om den ikke lager noe problem i tørt høy.

Harald Sverdrup har lagt merke til soleihovens vakre gulfarge. I diktet «Tenk å bo i skogen» er vårens fuglesang ekstatisk

Blomar (utdrag)

Når trimøylda, klædd i
sitt smørgule ty,
og kattelab smiler
frå gras-svordens hy,
- då veit vi at bjølla
på kua er sett,
med gauken han gjel
i ein bjørkegrøn klett.

motvekt til verdens elendighet. Den første fuglen han nevner er svarttrost: «Svarttosten sprer sitt fløyelsmørke ut av et bekkelomgult nebb [...]» Så beskriver han sangen fra 11 andre arter og slutter: «Som milde søstre bandasjerer fuglesangen sår og syke ord.» Kristoffer Uppdal har også et artsrikt, ekstatisk forsommerdikt. Det fins fugl i diktet «Blomar», men han taler mest om blomstene som kommer. Han nevner 15 arter, bl.a. en strofe om soleihov som sommermerke. Jeg tror dikterne har rett. All menneskelig erfaring viser det også: mang en sorg kan bli lettere i møtet med fuglesang og blomster og sommerlys: «Lykke-lig-du!» Gå dit! God sommer!

A. Masclef Wikimedia commons

Det handlar om å vere ein grei Iling!

**Marianne Meløy meiner barneskule-eleven som møtte
Dronning Sonja på Ilaskulen er den som best har skjønt det.**

Kanskje har du sett Marianne i frisk gange med veska over skuldra og målretta blikk, med det lyse håret duvande kring øyrene. Då kan det godt vere ho høyrer på ein amerikansk podkast kor folk blir tvungne til å snakke med menneske dei er veldig uenige med, kor dei må finne noko dei kan møtest kring. Sjølv vil ho blåse liv i gamle Hjorten, skape ein møteplass, få det til å klinge! Meir om det sidan. No er Marianne i driv:

«Kor er dei arenane der vi treffest? Er det skulen?» spør ho, og svarar med det same: «Ja, det er det heldigvis i Ila! For veldig mange er det jo kulturen og kunsten. For mange er det ein park, der ein kan vere *live* og møtest på ordentleg. Det er veldig vanskeleg å synest kjipt om folk ein kjenner!»

«Eg måtte manne meg litt opp for å ringe deg», seier eg. Ho er jo trass alt ei superstjerne, skodespelaren og kåsøren som i mange år har fått publikum til å ligge langflate av latter med sine mange karakterar, miner og nordnorske kraftuttrykk. «Nei det skakje du gjør! Det her får vi tel! Og dessuten, så har æ nå æ må snakk me dåkker om!»

Eg hadde litt tru på at Marianne kunne bli med på ein prat. Det er nemlig ikkje all-

tid godt å vite kva dei tenker, folk, når vi går rundt og slepp menighetsbladet oppi postkassene. Men ein ting er sikkert: når vi ringer på hjå Marianne Meløy for å få kome inn i gangen så vi kan legge bladet oppi postkassene til naboane, er det alltid ein oppløftande kommentar å få: «Dåkker e no gjæv som går me menighetsbladet! Kankje æ berre få det oppi handa?»

Når ho no sit overfor meg, blir eg slått av engasjementet og varmen til den energiske lysluggen: «Det eg likar så godt med Ila er at her bur det allslags folk!» seier ho entusiastisk. «Seier du at du bur i Ila tenker ikkje folk automatisk: Å ja, du er ein sånn ein!» Og er det noko som interesserer henne for tida, så er det nettopp dette: Korleis skal vi klare å leve i lag, på tvers av generasjonar, historier, oppvekstar og kulturar? «Nu ralle æ berre av gårde!» seier ho på si saftige Vesteråls-dialekt, men kvifor skal eg stoppe henne, det var jo akkurat dette eg hadde lyst til å snakke med henne om. «Ting forandrar seg heile tida! Og då blir jo spørsmålet: kva skal vi halde fast ved, kva skal vi ta vare på, kva skal vi kaste? Det blir jo litt sånn: *Så* mykje hadde eg, *så* mykje gav eg bort, *så* mykje hadde eg igjen – og så fekk eg jo noko nytt òg!»

Marianne i aksjon på Nye Hjorten på Atelier Ilsvika 10. april.

Den nye hjorten med dei nostalgiske dogmene

«Er det der hesjinga og kassettpelaren kjem inn?» seier eg og siktar til element frå siste utgåve av «Nye Hjorten», ein konsertserie ho har starta saman med kompis og samarbeidspartner gjennom 25 år, og nabo i Ila, komponist og pianist Trygve Brøske – på Atelier Ilsvika. «Ja, vi er litt nostalgiske! Og så er vi desperat glade for at folk treffest på ordentleg!» Gjennom konsertserien sin prøver dei to å gjenskape stemninga dei ser for seg rådde på underholdnings- og serveringsstaden Hjorten, den staselege bygninga som sto der sjukeheimen Hjorten står i dag, inntil den vart rive i 1961: «Korleis kunne dei vere så store fjottar at dei reiv den?»

Det beste Trondheim har å by på av musikk, mat og drikke, kunst, billig for

studentar, allsong og låge skuldre. Nye Hjorten konsertserie er drive av seks dogmer som duoen Brøske og Meløy, eller «Brøløy» som dei kaller seg, har utarbeidd. Desse handlar om akustisk framføring, kvalitet, fellesskap og sjangeroverskridingar. Vi forstår av dogme nummer tre at det her er rikelig med rom for tull og tøys: «Dette er en serie for «blandabail». Ballen skal få holde fast på sin egenart, men likevel få være ball i lag med andre balla – og gjerne få komme fram der den ikke blir servert så ofte. (Det skal være en liten ister i ballen)». Og dessutan kan dogmene brytast i eitt tilfelle, ifølge dogme seks: «Om dogman kjæm i veien for menneskelig og musikalsk utfoldelse, så e det dogman som tar feil!» April-utgåva av Nye Hjorten, med Henning Sommerro som hovudgjest, var vårens siste. Til hausten er dei i gang med nye sprell.

Bibelord, grunneigarar og vinylplater

«Trur du kyrkja vår her i enden av Ila kan ha ein slik fellesskapsbyggande funksjon?» spør eg. «Ja...» Marianne tenker seg litt om:

«Eg har vore på nokre bra konsertar der borte! Og eg har vore med og deltatt på ting sjølv...og så er det jo dette vanlege livet då, eg har vore innom gravferder og... fadder har eg også vore ein gong! Og eg har alltid kjend meg velkommen der! Eg opplever det som inderleg tolerant!» Ho synest det har skjedd enormt mykje med kyrkja generelt dei seinare åra, og synest trønderane har ein åpen måte å vere religiøse på: «Der eg er vaksen opp, var det så mange fraksjonar, enten så hørde du til *den* kyrkjelyden eller *den* organisasjonen, du var enten ein slik eller ein slik. Ja, det gjaldt jo mange ting: *dei* kunne ikkje vere med på skulegudstenestene og *dei* kunne ikkje vere med på rikskonsertane, for dei hadde ikkje lov til å danse. Og så driv folk og heng opp bibelord i lysløypa, og då blir det jo krig! For grunneigarane er kanskje ikkje einige i det! Eg kan jo ikkje spikre bibelord på trea i Fagerlia utan at det blir holoi!»

«Men menighetsbladet då, kan vi gå med det?»

«Absolutt! *Å ja! Der kjem menighetsbladet!*» seier ho sakte med tilgjort koseleg stemme. «Det er faste postar, det likar eg godt! Eg blir roleg og trygg og glad av det!» Ho held fram med høgtideleg radioteater-aktig stemme: «De fødte! Og våre konfirmanter! Og så e det litt fra uti verden, og det e bra, det er perspektiv!» proklamerer ho.

«Og så elsker eg at det er litt botanikk!»

Særleg dikta til menighetsbladsbotanikaren får skryt, ho har til og med hengt opp eit par av dei på kjøleskåpet ...

«Menighetsbladet er som ei vinylplate» oppsummerer ho humrande. «Når eg får nok av alt argsinnet som kjem fram i kommentarfelta rundtomkring, då kan eg åpne menighetsbladet og få høyre litt om *slekters gang!* Og om kven det var som grunnla Elsterparken! Og så er det årshjulet, året som går, det likar eg! *No* blir det Iladagane, og *no* er det snart jul. Det er noko som ikkje forandrar seg!»

«Det blir ikkje hakk i plata då, synest du?» «Nei, det forandrar seg akkurat passe! Dessutan, eg trur vi menneska har behov for å vere lokal! Det er litt lettare å være eit ok menneske når vi er lokale, trur eg. Vi er i gata vår, i blokka vår. Og menighetsbladet er jo lokalavisa! Det les jo folk!» Og det er der *vi* kjem inn, det var *det* ho ville snakke med oss om! For verken Marianne eller Trygve er rå på sosiale medier, meiner dei sjølve: «Så dåkker får berre leit oss opp!» oppfordrar ho frå konferansier-plass på vårens siste «Nye Hjorten»-kveld. «Men vi har hørt at vi ska i menighetsblade!» seier ho til munter stemning i salen.

Plast og plogging

«Vi lever i ei ganske rar tid no!» seier Marianne og drar ei hand gjennom det lyset håret som blir ståande som ein vill krans kring hovudet: «Med all den galskapen borti der med han Trump og ikkje minst all plasten! Vi kjem til å tenke tilbake på tida då vi oppdaga all plasten! Eg tenker ofte: Kor er dei voksne hen? Kor er dei som skal ordne opp?» Samtidig øyner Marianne håp når ho tenker på at så mange trass alt vil få

*Velkommen
til Kirkehagen
28. juli -
4. august.*

Dersom du får lyst på en kopp kaffe og nystekte vaffer i Midtbyen i løpet av årets Olavsfestdager, anbefaler vi at du besøker

Kirkehagen

I tiden 28. juli til 4. aug. omdøper vi Waisenhusets vakre hage til nettopp Kirkehagen. Ved å besøke oss støtter du også en god sak. Byens menigheter er sammen om arrangementet og inntekten deles flatt mellom menighetene.

Pengene nyttes til mange gode lokale tiltak.

Du kan også bidra ved å ta ei trivelig salgsvakt.
Meld deg i så fall til ditt lokale menighetskontor.

Ilen kirkes venner inviterer – hjertelig velkommen!

Grip sjansen!

Lesere av menighetsbladet har i flere år kunnet lese om arbeidet som NMS driver sammen med Thai lutherske kirke. Nå får vi sjansen til å se det med egne øyne. NMS Trøndelag arrangerer tur til Bangkok og Nord-Thailand i samarbeid med Plussreiser 15.-24. februar 2019.

Reiseleder: Marianne Bratland Largado

Marianne er utdannet lærer. Hun har vært misjonær i Thailand i fem år, hvor hun jobbet som lærer for de norske misjonærbarna og bodde i Mukdahan og Ubon Rachathani. For tiden er hun misjonær i norges-tjenesten i NMS i tillegg til å være lærer. Marianne er glad i å reise og liker godt å være utenfor allfarveg.

Priser og betingelser

Pris fra 23 740,-

Tillegg for enkeltrom: 6 100,-

Vi tar forbehold om endringer i program, uforutsatte avgiftsforhøyelser, endringer i flyskatter, valuta-kurser og transport kostnader.

*Pris ved minimum 15 betalende.

Bestill

Prisen inkluderer

- Flyreise t/r Trondheim - Bangkok.
- Overnatting i dobbeltrom inkl. frokost.
- All felles transport i Thailand, med minivaner og innenriksfly.
- Norsk reiseleder.
- Helpensjon i Thailand.
- Sightseeing og besøk inkl. inngangsbilletter slik det fremgår av programmet.

PÅMELDING TIL PLUSSREISER:
plussreiser.no/reiser/thailand
eksotisk@plussreiser.no
 701 79 000

Prisen inkluderer ikke

- Tips.
- Drikke.
- Mat under flyreisene.

Dag 1 Norge - Bangkok

Avreise fra Trondheim. Vi skifter fly i Oslo.

Dag 2 - Bangkok

Ankomst Bangkok tidlig om morgen. Vi setter fra oss bagasjen på hotellet. Så rusler vi oss en tur for å se på byen. Om ettermiddagen, sightseeing i Bangkok: Grand Palace, Emerald Buddha og Wat Po. Overnatting på hotell i Bangkok.

Dag 3 og dag 4 - Dagene i Bangkok

NMS har hatt misjonærer i Thailand siden 1976 og samarbeider med Den evangelisk-lutherske kirke i Thailand (ELCT), som ble etablert som selvstendig kirke i 1994. Av Thailands 67 millioner innbyggere er andelen kristne bare 0,7%. I Bangkok deltar vi på gudstjeneste, vi skal besøke Nådehjemmet, kirkesenteret, daghjemmet til Immanuelkirken og Lovsangshjemmet. Hva vi skal besøke de ulike dagene er ikke helt bestemt. Det vi ikke rekker å besøke disse to dagene, besøker vi den dagen vi skal returnere til Norge. Overnatting på hotell i Bangkok.

Dag 5 Bangkok – Bo Kluea

Vi forlater Bangkok tidlig om morgen, og flyr nordover, målet er landsbyen Bo Kluea som ligger vakkert til i en dal i den nordlige delen av Nan-provinsen. Turen går først fra flyplassen i Nan med buss opp i fjellene. Vi spiser lunsj underveis. I løpet etter-middagen ankommer vi Bo Kluea og hotellet hvor vi skal overnatte. Vi sjekker inn og gjør oss kjent i området. Landsbyen Bo Kluea har vokst opp rundt to naturlige saltvanns-brønner som har blitt utnyttet i århundrer hvis ikke årtusen. Vi skal få lære litt mer om hvorledes de utvinner salt på den gamle tradisjonelle måten. Overnatting på hotell i Bo Kluea.

Dag 6 Bo Kluea – Ban Den – Bo Kluea

Etter frokost, ta vi turen til landsbyen Ban Den hvor vi møter lokal presten Amnuay. Vi deler gruppen opp i små grupper og besøker ulike jordbruks-prosjekter. Felles lunsj i den lutherske kirken. Før vi returnerer til hotellet stopper vi ved Sapan fossen. Her får vi virkelig oppleve hvor grønt og frodig det er i dette området. Det er mulig å bade her for de som ønsker dette. Overnatting på hotell i Bo Kluea.

Dag 7 Bo Kluea – Nan

Vi forlater fjellet og Bo Kluea. Vi returnerer til byen Nan. Tur på byen. Overnatting på hotell i Nan.

Dag 8 Nan – Bangkok

Vi flyr tilbake til hovedstaden. Overnatting på hotell i Bangkok.

Dag 9 Bangkok - Norge

Vi bruker dagen i Bangkok til å besøke noe av kirkens arbeid. Sent på kvelden reiser vi ut til flyplassen og flyr hjem til Norge.

Dag 10 Ankomst Norge

Avreise fra Bangkok kl 00.20. Flybytte i Oslo. Ankomst Trondheim kl 11.05.

Turen bestilles på
[plussreiser.no/
 reiser/thailand](http://plussreiser.no/reiser/thailand)

Årets misjonsfest

Misjonsutvalgets årlige misjonsfest i Ilen menighetshus i mars ble ledet Bjørg Sand. Huskoret ved dirigent Bjarte Sæter gledet oss nok en gang med sin vakre korskang både før og etter foredraget av Arve Hepsø. Hepsø fortalte og viste bilder fra Lovsanghjemmet, som er Ilen menighets misjonsprosjekt i Thailands hovedstad Bangkok.

Som i fjor serverte vi hjemmelaget varmrett. I år var det japansk gryterett med ris og curry. Deretter et stort kake-bord med kaffe, te og saft. Koret og gjestene satte tydelig pris på traktingen, så dette vil vi gjenta.

Salg av årer og lys innbragte ca. kr 7 500. Summen viste stor giverglede av koret og gjestene. Vi hadde så gjerne sett at mange flere hadde funnet veien til årets misjonsfest og fått oppleve den gode atmosfæren.

Eva-Lotte Schei hadde et rørende innlegg som viste at misjon i Thailand i praksis kan føre til at ufrivillige barnløse i Norge, kan bli velsignet med barn nettopp fra Lovsanghjemmet.

Bjørgs avslutning var om en japansk nabo-kvinne som fulgte en TV-serie om Jesus. Kvinnen kjente ikke kristendommen, men så at Jesus var en usedvanlig mann med stor kjærlighet. Til slutt ble han hengt på et kors!? Hun beklaget seg til Bjørg, som ba henne undersøke om serien virkelig var slutt. En uke senere kom hun gledesstrålende tilbake og fortalte det vi vet.

Velsignelsen ble lyst på japansk og norsk av leder for misjonsutvalget og japan-misjonær Bjørg Sand. Stående sammen med koret sang vi helt til slutt: Deilig er jorden.

Å være Jesu hender

I slutten av oktober startet jeg som diakon i Ilen menighet, og flere ganger har jeg fått spørsmål om hva diakoni er. For å forklare dette, bruker jeg ofte en fortelling fra en kirke som skulle få overrakt en skulptur av Jesus. Forventningene var store, men da de fikk se kunstverket, var det mange som ble forundret. Skulpturen manglet nemlig både hender og armer. Hvordan kunne de ta inn en ødelagt skulptur i kirken? De ansvarlige ble spurt om det var en feil. Svaret var: «Nei, den skal være slik for å minne oss om at det er vi som skal være Jesu hender.»

Hvem trenger min omsorg og oppmerksomhet?

For meg blir dette et talende bilde på hva diakoni er. Diakoni er å være Jesu hender, det er å tjene og å vise omsorg. Noen ganger er vi den som gir omsorg, mens andre ganger er vi avhengige av å ta imot omsorg fra andre. Diakonien har sitt utspring i Guds kjærlighet, og den ble spesielt synlig for oss i Jesu liv.

Diakoni kan defineres som kirkens omsorgstjeneste. Sentralt står nestekjærlighet, fellesskap, vern om skaperverk og kamp for rettferdighet. Som vi ser, favner diakonien vidt. Den gjennomsyrrer alt menighetsarbeid, ikke bare det som skjer i kirka eller på menighetshuset, men diakoni handler også om å være til stede i lokalsamfunn og om å møte folk der de er. Vi skal også rette blikket utover og kjempe for menneskeverd og rettferdighet i et globalt perspektiv.

Det første halvåret som diakon har jeg brukt til å bli kjent i nærmiljøet, og til å være med på å opprettholde de aktivitetene som menigheten driver. Jeg har hatt et særlig ansvar for Menighetens hyggestunder og for menighetens tilbud til institusjonene i sognet. Samtaler og besøk er en del av arbeidsoppgavene mine, og jeg ønsker at det skal være en lav terskel for å ta kontakt med meg. Ilen menighet er en spennende menighet der mange brenner for nærmiljøet. Årets Iladager står for tur, og jeg gleder meg til å få oppleve disse.

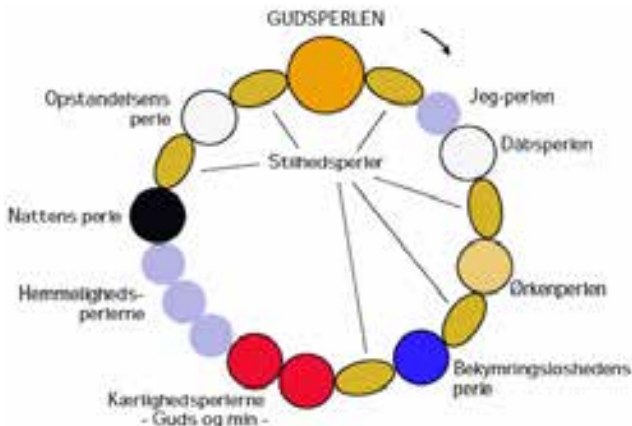
Diakoni er en stor oppgave som vi står sammen om, og det er mange som gjør en viktig innsats som frivillige. Det er mange måter å være Jesu hender på. Vi er forskjellige, og vi skal få lov til å bli brukt med de evner og interesser vi har. Vi kan starte med å stille spørsmålet: «Hvem trenger min omsorg og oppmerksomhet?»

Kjære konfirmanter

I et konfirmantår har vi vandret gjennom Kristus-kransen, og sett på livets mange nyanser. Kristuskransen er en hånd å holde i gjennom hele livet - og i bønner. I den har hele livet plass, slik som det er hos Gud. Hos Gud hører vi til, både med vår glede og vårt sinne, både med takken og med klagen, med tilliten og uroen. Noen ganger går vi i ørken, vi strever og søker og finner ingen fred, andre ganger er livet bekymringsløst og godt. Vi bærer på hemmeligheter og sår. Vi trenger kjærlighet og vi har kjærlighet å gi. Sånn er det å være en liten jeg-perle. En liten jeg-perle i kransen av andre perler. Med dåpsperlen ved min side, og med Guds-perlen som utgangspunkt. I den enkle tro på at Gud er god, kan vi sette oss ned å bare være, et lite øyeblikk. Holde i kransen og bli oss gjennom den. Kjenne på alle fargene og nyansen i livet, og legge det frem for Gud. For Gud er her i det lave, i det stille, i det vanlige, og går ved vår side.

*I Guds stillhet får jeg være taus og ordløs, uten krav.
Klare rom og åpne dager, her en strand ved nådens hav.
Og i Guds godhet vil jeg hvile, vet meg ønsket, elsket, sett.
Øver meg i barnlig tillit, søker høyt og dypt og bredt.
(Jonas Jonson 1984, til norsk ved Øystein Thelle 2007)*

Gå i fred og hvil i Guds nådefulle nærvær!

(Kristuskransen kan kjøpes på nettbutikken til bibel.no/verbum)

Konfirmert i Ilen kirke 6. mai 2018

Bak fra venstre: Eirin Lehn Elnæs, Tobias Blom, Andreas Skjølberg Aasarød, Herman Fjeldseth, Isak Kvalø Moe, Celine Vatn Takala, Aurora Helseth Jonassen, Anna Pihl Olausen, Lise Olsen.

Midten fra venstre: Oskar Tangvold, Oda-Margaret Hafsmo, Sara Marken Lindgren, Nora Bye Aarhaug, Mie Brurok Sund, Marie Sandvik, Martin Stuen Buvarp, Henrik Kiplesund.

Foran fra venstre: Maria Eggen, Hanna Ita Murphy Reid, Sigrid Selbekk, Ingvild Yrke (menighetspedagog), Markus Dølgaard Marthinussen, Espen Olsen, Levi Axel Gustav Widahl.

Ikke tilstede: David Klingenberg Nielsen, Emma Søvik Oppegaard

Foto: Titt Melhus

Tekst: Ingrid Sandstad Bilde: Edel Lundemo

Trivelige gåturer – bli med du også...

Langs soknegrensa vår 5. juni

Vi gjentar suksessen fra i fjor. Turen går nærmest mulig grensen mellom Trondheim Bymark og Bynesmarka, som også er grensen mellom menighetene Ilen og Byneset. Turen blir gjennomført tirsdag 5. juni.

Vi tar buss nr 10 til Skistua kl 10.03 fra Ila. Stien går fra Skistua, ned mot Vintervannet og rundt Gråkallen på vestsiden. Vi raster ved Svahylla, der vår vei krysser gamle Bynesvei. Herfra bærer det opp i høyden, og nå øker utsikten for hver høydemeter! Når vi nærmer oss toppen av Herbernheia, dreier vi nordvest mot Stadsheia. Her tar vi hovedrasten hvis været tillater det, med vakker utsikt i alle retninger, ikke minst utover fjorden.

Deretter begynner utfordringen med å komme seg nedover i et nokså ulendt ter-

reng. Vi greide det i fjor, og i år er vi bedre rustet, ettersom vi har undersøkt området litt nøyere. Vel nede fra Stadsheia, blir det enda en etappe delvis uten vei, over vakre myrer i urørt terreng, før vi etter hvert kommer inn på en skogsvei som går ned mot Follafoten. Her kommer buss nr. 75 og tar oss med til byen.

Det er viktig med gode, vanntette sko på denne turen, og niste til 2-3 pauser, en vandring på ca 8 km. Alle må ta ansvar for egen helse, men vi er en gjeng som har passert livets middagshøyde, så tempoet er moderat, og vi venter gjerne om oppstigningen må tas i et rolig tempo.

Holstvollen og Olavsspranget 12. juni

For å inkludere flere vil vi i uken etter Ildagene, gå en lettere tur. Tirsdag den 12. juni tar vi derfor buss nr. 11 kl 10.23 fra Ila til Trolla.

Derfra går vi på skogsbilvei til Holstvollen. Her kan vi raste, og her kan de som ønsker det ta en avstikker til det spektakulære Olavsspranget. Sammen går vi videre på sti mot Damhaugen, hvor vi får kjøpe kaffe og vaffer. Deretter følger vi preparert sti tilbake til Trolla. Hele rundturen blir i overkant av 3 km, mens avstikkeren til Olavsspranget i tillegg er ca 2 km tur retur.

Ved veldig dårlig vær kan begge turene bli flyttet til en annen dag. For nærmere opplysninger kontakt tlf. nr. 993 54 928

Iladagan

5.–10. juni

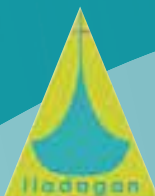
Da er sommerens vakreste eventyr, Iladagan, snart i gang igjen. Iladagan i år starter tirsdag 5. juni.

Vi har som vanlig konsert i Ilen kirke, marked i parken, bydelsvandring, kulturkveld med revy og dans, bakgårdskonserter og mye mer. Se midtsidene for fullt program. Som tidligere år er det meste under Iladagan gratis, men et par ting må vi ta betalt for, slik at vi også kan arrangere Iladager neste år.

Vi håper at Ilingene også i år liker det vi har på programmet og møter opp på de diverse tilbudene. Da står det bare igjen å ønske alle hjertelig velkommen til årets Iladager!

Styret i Iladagan

PROGRAM

ILADAGAN 2016

5. JUNI - 10. JUNI

Tjuvstart LØRDAG 2. JUNI

KL. 12-16 med årets Skansen-festival på Steinerskolen. Velkommen til det himmelblå huset ved havet..

TIRSDAG 05. JUNI

TUR langs grensen mellom Ilen og Byneset sogn. Vi tar buss nr 10 mot Skihytta. Se mer informasjon i Menighetsbladet

11 - 13 VERDENS MILJØDAG

markering. Konsert med Mandarinsaft og båtrace i bekken. **Ildalen**

18.00 ÅPNING AV KUNST-

UTSTILLING i Kirkestua. Bilder av Oscar, Oda Victoria og Elling Reitan. **Ilen Kirke**

19.00 STOR ILAQUIZ

Salg av snacks og drikke. **Ilen Menighetshus**

ONSDAG 06. JUNI**14-20 UTSTILLINGEN**

i Kirkestua er åpen **Ilen Kirke**

19.00 MAJAS VISEKLUBB

med Hummingbird, Fritjof Riis med Dame og Band. Salg av enkel matrett, snacks og drikke. «Hatten går» **Ilen Menighetshus**

20.30 KONSERT

med Doawes & Lysaanes. **Ila Brainnstasjon**

TORS DAG 07. JUNI**CA 09.30-18.30****HYGGESTUNDENS**

BUSSTUR til Agdenes. Guide: Lars Berre

12.00 TILBAKEBLIKK

på Skansenområdet: Havn, festning og jernbane. Kåseri, kaffe/te og vaffel. Kr 125,- Påmelding: skansenstasjon@gmail.com **Skansen Stasjon**

14-20 UTSTILLINGEN

i Kirkestua er åpen **Ilen Kirke**

17.00 BARNEFILMKLUBBEN

i Trondheim viser filmen Minions. 30,- for medlemmer. (Medlemskap kan kjøpes for 50,-) Gratis for voksne i følge med barn. Salg av popcorn. **Skansen Stasjon**

18.00 SKOTTHYLL-KONKURRANSE

også for nybegynnere. Premiering. Grill i fjæra med musikkunderholdning. Vi har grill, du har mat og drikke. Skotthyllklubben Ørnulf. **Ilsvikøra**

18.00 SPRÅKKAFÉ

med VM i potetløp og basse. **Ila Brainnstasjon**

19.00 HOVEDUTSTILLING for

sommeren åpner. Maler og grafiker Ørnulf Oppdal er selv tilstede. **Galleri Ismene**

19.00 INTIMKONSERT med

Bjørn Fjeldvær. Inngang kr. 75,- **Kafé i Ila**

19.00 «VÅR - KJÆRLIGHET

- HELLAS» Gresk kor med gjesteartister. Billetter kr 200,- kontant eller vipps. **Ilen Kirke**

20.30 KONSERT

Peter Stokstads band **Ila Brainnstasjon**

FREDAG 08. JUNI**14-20 UTSTILLINGEN**

i Kirkestua er åpen **Ilen Kirke**

18.00 BALLETT fremført av

Katedralsskolens 2. trinn. Klaverstudenter fra NTNU spiller på vårt flygel. Gratis adgang. **Ilen Kirke**

18

19.00 KULTURKVELD

med stor Ila revy. Salg av snacks og drikke. Kr 150,- inkl. mat og loddtrekning på billetten. **Ilen Menighetshus**

21.00 ILAROCK

Rodger & Black Laymen. Stort telt. Forkjøp Hoppla kr 200,- Døra kr 250,- **Lille Skansen**

21.00 FREDAGSJAM

Ila Brainnstasjon

LØRDAG 09. JUNI**13-20 UTSTILLINGEN**

i Kirkestua er åpen. **Ilen Kirke**

10.00 SKATTEJAKT

og utdeling av 6-årsbok for skolestartere. **Ilen Kirke**

11-16 STOR MARKEDSDAG

Åpning av Trolla musikkorps. Konkurranser og leker for barna.

11-17 SALGSUTSTILLING av

kortreist gullsmedarbeider, keramikk, foto mm.

Koret dubEdåre synger.

Skansen Stasjon

12.00 ANDELØP nedover

Ilabekken. 6. trinn på Ila skole arrangerer. Premier. Salg av kaffe og kaker.

12.00 BYDELSVANDRING

Vestre Ila med Thor Eggen. Kr 50,- Oppmøte: **Ila legekontor**

17.00 STOR BAKGÅRDS-KONSERT «Hatten går»

Koefoedgeilan 7C

14 - 18 PIZZABUFFET

kr 125,- **Ilsvika Restaurant**

20.00 TRUBADUR-

FESTIVAL: Ulf Risnes, Charlotte Audestad, Trond Helge Johnsen, Katrine Rømmen, Jonas Brekke, Karin Baadsvik, Bjørn Fjeldvær. Konferansier Børge Pedersen. Ticketmaster: 300,- Billett i døra: 350,- **Lille Skansen**

21.00 KONSERT

Five against one.

Ila Brainnstasjon

SØNDAG 10. JUNI**11.00 UTEGUDSTJENESTE**

ved Esbjørn Hummelgård, Davis Scott Hamnes, Martha Garborg Bergslid og elever fra Kulturskolen. **Ilabekken**

12-16 MARKEDSDAG

Ilaparken

12-17 SALGSUTSTILLING

av kortreist kunsthåndverk. **Skansen stasjon**

13-20 UTSTILLINGEN

i Kirkestua er åpen. **Ilen Kirke**

14.00 SØNDAGSJAZZ

Ila Brainnstasjon

17.00 AVSLUTNINGS-

KONSERT Dype Spor. «Hatten går» Trekning av Iladagans kunstlotteri. **Lille Skansen**

18.00 KONSERT

Indiana's Loss

Ila Brainnstasjon

TRONDHEIM
KOMMUNE

Galleri Ismene

DNB Eiendom

Velkommen til kunstutstilling

Arr.: Kulturutvalget

Oscar, Oda Victoria og Elling Reitan

Tradisjonen tro blir det også i år kunstutstilling i Kirkestua. Vi er i år så heldige å ha med familien Reitan representert ved Oscar, Oda Victoria og Elling. Familien tør være godt kjent i nærmiljøet vårt.

Oscar, yngstemann, er elev ved Katedral-skolen, og har allerede malt i mange år. Han lager bilder inspirert av pop-art og Street-art. Oda Victoria studerer kunsthistorie og har bodd ett semester i Roma. Hun maler for det meste abstrakte bilder med masse rom og volum, og du kan søke deg innover i bildet fra rom til rom.

Elling Reitan, faren, har vært kunstner på heltid i mange år. Han har flere ganger hentet inspirasjon fra Bibelen i bildene sine. Ett av disse bildene blir stilt ut, og det har tittelen: «Utdrivelsen fra Paradiset».

Utstilling i Ilen kirke

Kunstutstillingen åpner 6. juni kl.18.00 med kunstnerne til stede.

Åpent hver dag fra 6. til 10. juni.

I hovedsak fra kl. 14.00 til kl. 20.00.

Vel møtt til en helt spesiell utstilling.

Vakkert med ballett og klaver i kirka vår!

Fredag 8. juni 1800 får du muligheten til å overvære en vakker stund med ballett og klaver i Ilen kirke. Vi er så heldige å ha besøk av både Katedralskolens 2. trinns elever som vil danse ballet til musikk av Gurdjieff og klaverstudent fra NTNUs Inst. for musikk, Anna Maria Volent, som spiller på vårt flotte Yamaha flygel.

Hun vil spille

- Janacek – In the Mists,
- Ligeti – Musica ricarcata (utvalgte) og
- Debussy – 3 preludier fra bok 2 (6,8,12)

Den vakre forestillingen varer en time. Gratis adgang.

Arr.: Kulturutvalget

Bilde: Ola Tjøeder

Bilde: Iver Daaland Åse, MK-linja Katta

Fortsettelse fra side 10

til noko bra. «Folk vil jo lage fellesskap, det er så mange dugnadar rundtomkring i landet, strandrydding, folk som går i hop og ploggar...»

«Ploggar?»

«Ja, dei plukker og joggar – spring og rydder strender samtidig!» Utbryter Marianne med lysande auge: «Mor mi har plogga i 40 år ho - utan å vite det! Ja, eg driv heile tida og leitar etter... korleis skal vi gidde å strebe? Det må jo vere meiningsfullt!»

I skuggen av den smellvakre storesøstera

Og her kjem Marianne tilbake til kyrkja vår: «Det er fryktelig viktig i eit samfunn at desse plassane finnest, når det blir vanskeleg, når vi skal ønske desse nye menneska velkommen, og årshjulet, jul, påske...ja, den står der jo, den der kladesjen! Og minner oss om at vi menneska heile tida prøver å finne mening, skape mening! Eg går forbi Ilakyrkja mange gonger kvar dag! Det er noko trygt og traust med den. Altså, Trondheim er jo full av vakre kyrkjer! Du har jo den smellvakre storesøstra Nidarosdomen borti gata, og Vår Frue, ikkje sant, og korleis skal ein då vere litt meir grå, koselig... Ho e triveli ho der Ilakirka! Æ lika den!» konkluderer Vesterålingen som har blitt Iling. «Det er jo det som er å vere lokal, du blir glad i nokre fjellformasjonar eller den stien opp til Fagerlia eller du ser spiret der borte, altså det blir jo en kjenning – som ein nokre gongar stikk innom! Og eg kjenner meg jo velkommen der! Eg gjer jo det!»

Trur kanskje ho har banna i kyrkja

«Kor går grensa for kva som kan foregå i kyrkja, tenker du? I Ilakyrkja, til dømes?

Når ville du tenke, nei veit du meg kva?»

«Nei veit du, eg trur ikkje eg har den eigenkapen» seier Marianne Meløy kontant. «Eg er kanskje vant til å tenke at noko er bra og dårleg, men ikkje moralsk, eg les det ikkje slik. Eg trur jo at alt kan spøkast med eller fortellast om berre det er godt gjort!» Ho tenker ein augneblink: «Altså du kan jo ikkje...det er jo tusen ting...halde på med menneskeofring eller bryte loven eller mobbe folk! Men du kan godt gjere noko *om* eller *av* det. Altså, vi kulturfolk er jo ikkje så vant til å tenke *der går grensa!* Vi driv meir og utforskar gjennom kunsten kor den går!» Og så kjem det, og dette MÅ jo stå på nordnorsk: «Altså, æ har baijntes i kirka trur æ. Ja det trur æ æ har gjort!».

«Men er kyrkja som eit grendahus – eller er det *noko* anna med den, noko meir?»

«Hm...» ho tenker medan ho ser ut av vindauget, nedover mot Ilaparken...«Men er ikkje menighetshuset...der er jo menighetshuset eit viktig hus!» kjem det til slutt. «Det er utruleg mange arrangement der! Der er det jo språkkafé, 1. mai-frukost, og der har eg jo hatt innslag både på eit arrangement med skulen og på nokre veg-greier ein gong.... Ja! Det var når det skulle byggast tunnel! Nei, i det menighetshuset kan kva som helst oppstå!».

Å vere heller enn ikkje å vere

Vi snakkar vidare om alt som kan skje på menighetshuset og kva som kan foregå i kyrkja, og kjem inn på kva det inneber å vere kyrkje, å romme heile mangfaldet og samtidig stå for noko.

«Kva er det då kyrkja skal stå for?»

Igjen svarer Marianne med nye tankar og

Det handlar jo rett og slett om å vere greie med kvarandre

funderingar: «Altså, eg tenker i alle fall at kyrkja må definere seg meir ut frå kva ho vil vere enn kva ho *ikkje* vil vere! Og dessutan, og her er Ilaskulen god – for det blir jo så mykje styr kvart år, rundtom i landet, med skulegudstenesten til jul, men ein må jo kunne halde på med gamal kunst og 1000 år gamle songar utan å legge for mye i dei! Og lære oss *nye* songar, slik dei gjer i Fargespill! Alle salmar burde forøvrig leggst ned ein liten ters! Men altså, eg er jo vaksen opp med ei slik polarisering, skal ungane ta nattverd, nei men det går jo ikkje, eller mine barn skal aldri danse, eg et ikkje skalldyr, eg syng aldri Deilig er jorden. Altså det blir ei prinsippiell greie, der ein ikkje lenger diskuterar augneblink for augneblink!»

Det handlar om å vere greie med kvarandre!

Og medan vi har skule og skulegudsteneste som tema kjem dotter mi forbi oss på heimveg nettopp frå Ilaskulen.

«Hei! For ein kul farge du har på genseren din», bryt Marianne ut til ein 11-åring som synest det er stas å møte sjølvaste Karlsson på taket og få høyre litt om korleis det går i rolla som «pamakaren» i Spelemann på taket ved Trøndelag Teater. Og når jenta høyrer at vi har snakka godt om Ilaskulen, blir ho engasjert og fortel umiddelbart om inkluderings-prisen og besøket av Dronning Sonja. «Ja!» Marianne hiv seg på: «Og eg syntest det var så bra det ho sa, elevrådsleiaren (Frøy Ramsfjell, red. anm.) som vart intervjuva på TV den gongen, når journalisten spurde kva ein skulle gjere for å inkludere andre» og her legg Marianne Meløy om til trønderdialekt og imiterar ungjenta: «Vær en god vænn!» Marianne oppsummerar med eit smil: «Ja, så enkelt kan det seiast! Det handlar jo rett og slett om å vere greie med kvarandre!»

Fortsettelse fra side 4

Kristus som Herre i sitt liv bør utgjøre en forskjell på hvordan vi bruker tid, penger og krefter. Vi skal ikke være en lukket og from sekt, men en hellig og allmenn kirke.

Alle muligheter er åpne for dem som bor og virker i Ilen menighet, men det må skapes en felles visjon som bærer et varmt fellesskap. Vi bør konsentrere oss om det vi har både når det gjelder mennesker og det vi bedriver. Vi bør tenke stort og bevare og utvikle langsomt det vi har, i stedet for å fokusere på det som mangler.

Det er fortsatt mye som skal være vanskelig å forstå for oss. Men likevel vet vi noe om denne kjærligheten. Noen har kommet så nær at vi kan si: Vi har sett hans

herlighet. I menneskets indre møtes disse to riker: Guds rike og vår verden. Vårt indre er todelt, det dypeste er ukjent, det kjenner vi ikke. Der inne møtes barnet og den voksne, kvinne og mann, menneske og Gud. Like dårlig som mennesket kjenner Gud, kjenner det seg selv.

Salmer som er brukt:

194 "Jesus lever graven brast"

574 "Ånd fra himlen, kom med nåde.....",

670 "Til kjærleik Gud oss skapte....."

612 "Vårt sinn er fylt med glede....."

532 "Guds kirkes grunnvoll ene...".

Ilen Kirkes Venner

Ilen Kirkes Venner (IKV) hadde årsmøte den 17. mars.

Årsmelding med regnskap for 2017 ble godkjent. Det nye styret består nå av Edel Lundemo leder, Liv Norberg kasserer, Asbjørg Hellesvik, Mariann Melandsø og varamenn: Per Gunnar Ekvold og Pål Berntzen. Mikaela Rønstad er fortsatt menighetsrådets representant i styret. Dersom du ønsker å få referatet fra møtet, må du bare ta kontakt.

Om Kirkehagen

Vi er allerede i gang med planleggingen for årets «Kirkehage» i Waisenhusets hage. I år varer arrangementet fra 29. juli til 4. august. Dersom du har lyst og anledning til å ta ei eller flere vakter, vil vi bli svært glade for å høre fra deg! **Kontakt gjerne Liv Norberg tlf.: 992 60 996** eller **Asbjørg Hellesvik tlf.: 924 99 262**. Dere som har vært med tidligere, vil bli forespurt om å gjøre en innsats også denne gangen.

Vi ønsker dere en strålende vår! På gjensyn!

Velkommen til kirke

Søndag 6. mai, Ilen kirke, 11:00,
Høymesse

Søndag 20. mai, Ilen kirke, 11:00,
Høytidsgudstjeneste, Dåp, Nattverd

Mandag 21. mai, Ilen kirke, 18:00,
Felles gudstjeneste Byåsen–Heimdal
–Strinda prosti, Nattverd

Søndag 10. juni, Ilabekken, 11:00,
Gudstjeneste med dåp, Dåp, Nattverd

Søndag 17. juni, Ilen kirke, 11:00,
Høymesse, Dåp, Nattverd

Søndag 8. juli, Ilen kirke, 11:00,
Familiegudstjeneste, Dåp, Nattverd

Søndag 15. juli, Ilen kirke, 11:00,
Høymesse, Dåp, Nattverd

Lørdag 28. juli, Ilen kirke, 20:55,
Gudstjeneste, «Olavsvaka-pilegrims-
vandring»

Søndag 5. august, Ilen kirke, 11:00,
Familiegudstjeneste, Dåp, Nattverd

Søndag 12. august, Ilen kirke, 18:00,
Salmekveld

Søndag 19. august, Damhaugen, 11:00,
Høymesse, Dåp, Nattverd

Søndag 2. september, Ilen kirke, 11:00,
Familiegudstjeneste, Semesteråpning
Dåp, Nattverd

Søndag 9. september, 18:00
Kveldsgudstjeneste

Søndag 16. september, 11:00
Gudstjeneste

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag.
Tidspunktet kl. 11.15 korresponderer med bussen til Skistua.
Andaktene kunngjøres i Adresseavisens kulturdel på lørdager.
Se også fjellseterkapellet.no

Hva skjer?

ELDRE:

Busstur for Menighetens hyggestund

7. juni kl. 9.30, avreise 10.00:

Tur til Lensvik i Agdenes kommune hvor vi møter Lars Sperre som vil være vår lokale guide.

Vi besøker: Lensvik kirke, Skimuseet til Harald Grønningen og Skaun kirke. Kaffestopp på Baardshaug herregård, Orkanger og middag på Lensvik kro. Pris kr 300. Kontant betaling ved påstigning.

Påmelding til diakon Martha Garborg Bergslid, tlf. 482 93 728, e-post mb943@kirken.no

Hyggestund

6. september kl. 11.00, Ilen menighetshus. Gjest: prost Nils Åge Aune.

I tillegg vil det bli regelmessige andakter på Hjorten, Ilevollen og Ilsvika HVS i løpet av våren og sommeren.

Ny menighetsforvalter

Trine Ressem Skei startet i jobben 19.03.18. Hun kommer fra Melhus kirkelige fellelråd, og har valgt å beholde stillingen som sekretær for prosten i Gauldal i tillegg. Tidligere har hun også jobbet innen salg og service.

Trine er opprinnelig malm-bygg, men har bodd i Melhus siden 1989.

Hun vil være tilgjengelig i Ilen på tirsdag og torsdag, og annenhver mandag - og gleder seg til å ta fatt på arbeidsoppgavene som venter.

Redaksjonen i Ilen Menighetsblad ønsker Trine Ressem Skei hjertelig velkommen til Ilen Menighet.

Slekters gang

Døde

Georg Edvard Leonard Christiansen
Harald Alfred Lian
Tony Cato Langmo
Arthur Rønne
Reidun Skogrand
Gerda Hansine Moholdt
Tore How
Solveig Johanne Thronæs
Birger Olav Tvervåg

Født:

1922
1923
1961
1922
1953
1921
1940
1922
1937

Død:

14.02.18
16.02.18
01.03.18
02.03.18
09.03.18
19.03.18
25.03.18
12.04.18
17.04.18

«Lær oss å telle
våre dager så vi kan få
visdom i hjertet.»
Salme 90,12

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Endringer i informasjon i Slekters gang

På grunn av kommende endringer i Personvernloven kan vi i redaksjonen inntil videre ikke ha med offentliggjøring av viede og dømte i Slekters gang. Fram til Ilen Menighetskontor får en ny rutine på plass angående dette vil vi fremover ikke ha med disse opplysningene. Informasjon om hvem som har gått bort i vår menighet vil derimot fortsette. Vi håper på forståelse for disse endringene.

Redaksjonen

Offer/gaver

11.02.18	Stefanus-alliansen	kr 1075,-
01.04.18	Menigheten	kr 1390,-
15.04.18	Menighetens konfirmantarbeid	kr 2193,-
22.04.18	Menigheten	kr 1650,-

Tore How

Det var ikke uventet, men allikevel overraskende at Tore How døde så brått.

Han hadde vært syk i flere år, men sterk som han var, veltrenet og i god form, hadde han sterke ønsker om at også denne gangen skulle han komme seg tilbake til normalen, og

den daglige aktivitet. Som leder av Ilen Menighetsråd og medlem av Trondheim Kirkelige Fellesråd var han en bauta. Bauta fordi han brann for oppgaven. Han gikk inn i lederrollen med alle sine krefter. Han hadde sterke synspunkter, visjonær, fantastisk som organisator og sterke administrative egenskaper. Ivrig speider i en årrekke.

Helt til det siste kom det frem ytringer fra hans munn og fra hans skrivende hånd om hvordan ting burde være i Ilen menighet og sogn. Dette kom klart frem i siste nr av Ilen Menighetsblad, der han la igjen sitt «testamente» om hvordan han mente kirken i Trondheim, og deri Ilen menighet, burde organiseres i en økonomisk utfordrende tid for Den norske Kirke i stifts-staden.

Det måtte skje noe rundt Tore. Han var alltid forberedt. I god tid. Noe av det siste han gjorde samme dag som han brått døde,

var å trykke opp programmet for speiderbevegelsens store dag – St Georgs dag 23 april.

Dette som et eksempel på arbeidskapasitet som også kom til uttrykk da han begynte sin ledergjerning for Ilen Menighetsråd:

- Økonomien til menigheten
- Ilen kirkes beskaffenhet
- Hovedorgelet og litjorgelet som han kalte det.
- At Ilen menighet måtte bestå som en egen enhet .
- Menighetshuset/IMS/økonomien
- Menighetsbladet hvor han var med i redaksjonen.

Jeg fikk lov til, som sogneprest, å samarbeide med Tore i flere år inntil jeg gikk av med pensjon. Han ivret for salmesangkvelder i kirken med kor og solister. Julekonserter og inntektsmuligheter for menigheten. Han begynte i menighetsbladet å skrive kommentarer til sanger og salmer som lå hans hjerte nært. Fine små informative stykker om tekst, historie og forfatterskap. Godt å lese.

I menighetsrådet var det en fryd å følge med i hans iver etter å få gjennomført sakene som var til behandling. Å se ryddigheten i mappene hans innga respekt. Der var det virkelig «ORDNUNG MUSS SEIN».

Mange og lange kveldstelefoner ga gjensidig inspirasjon for oss begge.

Tore var en realist. Fysiker. Dyktig i sine fag og underviste med kløkt og klokskap. Han krevde mye av de han hadde rundt seg. Vi hadde mang en gang «krasse» diskusjoner/samtaler om saker som var oppe i kirkelig sammenheng. Han hadde god innsikt og kunnskap om både det indre og det ytre liv i Ilen Menighet. Da det plutselig ble behov for et nytt flygel – konsertflygel - til Ilen kirkes musikkliv, var han i første rekke med å åpne opp for innkjøp av

KVALITET som vi i dag både kan se og lytte til i Ilen kirke.

En personlighet er gått bort. Han vil bli savnet – både som den gode nabo og venn over mange år i Dyrborgveien 4, og som den menighetsbygger han ønsket å være i godt samarbeid med Menighetsbladet, Ilen Kirkes Venner, administrasjonen og andre ansatte i menigheten. Våre tanker går til Randi, Geir Tore og Vegard. Dere har mistet ektemann og pappa, men minnene lever og mange vil støtte dere i tiden som ligger foran.

Ikke bare en takk og et farvel Tore, men et forunderlig på gjensyn i Jesu navn på den store DAG da Gud lar denne tids husholdning være forbi og Gudsrikets synlighet strømmer imot oss.

Tekst: David Scott Hammes, kantor

Tore Hows minnefond

Tore Hows Minnefond ble opprettet i slutten av april for å minnes vår kjære menighetsrådsleder Tore How.

Hans innsats i arbeid for å verne om menigheten og styrke dens virke og profil var utrettelig. En av hans hjertesaker var å sette i stand menighetens kororgel. For å minnes ham, bestemte familien å opprette et minnefond i hans navn. Midlene går uavkortet til kororgelet. I skrivende stund står kr. 19 751 kroner på fondet.

Regnskap for 2017 viser at menigheten har fra før i overkant av kr 160 000 som er øremerket kororgelet. I tillegg, søkes det om midler fra ulike stiftelser og næringsdrivende.

Med et kororgel er kirken et usedvanlig godt rustet sted for gudstjenestefeiring, undervisning og er samtidig et levende utstillingslokale for tre Claus Jensen-orgler: Nidarosdomens Wagnerorgeltilføyelser (1860); Birkeland kirke (vårt kororgel, 1886) og kirkens hovedorgel (1889).

Det er fremdeles mulig å gi en donasjon til minnefondet!

Kontonummeret til fondet er 4212 35 97057.

Tekst og bilder Ingvild Yrke, Menighetspedagog

Barn og unge i Ilen menighet

**Første-
klasser.**

**Alle skolestartere er velkomne til
Ilen kirke 9. juni kl. 10:00-10:45.**

Vi skal markere at dere snart skal starte på skolen, og gi dere noe som dere kan ha med i skolesekken.
Det kommer snart invitasjon i posten.

Babysang i Ilen kirke har sommerferie, men starter opp igjen onsdag 5. september kl 12 i Ilen Kirke. Sangstunden varer i 30 minutter og er gratis. Bli med i vår facebook-gruppe:

Babysang i Ilen kirke

Bli konfirmant i Ilen kirke!
Informasjonsmøte og påmelding skjer i Ilen kirke 5. juni kl 18-19.

Skal du starte i 2. klasse?

Da er du velkommen til Noahs ark-dag, 16. august, Byåsen Kirke.

Det kommer mer informasjon og invitasjon i posten.

Hva kan vi gjøre for barn og ungdom i Ilen menighet?

**Familiemiddager? Barnekor?
Familiekor? Søndagsskole?
Barneklubb? Speidergruppe?**

Vi vil at barn og ungdom skal føle seg hjemme i kirka. Og vi vil gjerne ha innspill på hvilke tilbud som er ønskelige å ha i vår menighet.

Send gjerne forslag og tilbakemelding til menighetspedagogen:
iy229@kirken.no

LIV-kurs (Ledere i vekst)

LIV Basic er et ettårig ledertreningskurs for deg mellom 16-19 år, som allerede er eller vil bli leder i kristent barne- og ungdomsarbeid.

Påmeldingsfrist er 1. juni.

Send epost til iy229@kirken.no eller livkurs@gmail.com.

Vil du bli leder på konfirmantleir?

Meld deg på ungdomslederkurset. Kurset går fra august til januar. Vi drar på leir sammen, og møtes noen kvelder i løpet av høsten for å ha kurs.

Vil du vite mer?

Kom på sommerfest 6. juni på Sverresborg kirkesenter og møt andre ungdomsledere!

Meld deg på ved å sende epost til sm333@kirken.no

ULK-ungdomslederkurs

**Hadde du det bra som konfirmant?
Bli leder!**

Året etter konfirmasjonen kan du bli med på et spennende og godt kurs for å lære mer om å være leder. Kurset arrangeres i samarbeid med Sverresborg og Byåsen menigheter. Kurset er gratis, men forutsetter motivasjon, oppmøte og lederpraksis i menigheten.

**Påmelding skjer i løpet av våren.
Send epost til sm333@kirken.no**

SVB
krybba

Ungdomsklubben i Sverresborg Kirkesenter er åpen annenhver onsdag hele skoleåret.

For barnefamilier:

Bli med å gå pilegrimsvandring sammen med den nye biskopen vår

Når: Fredag 3. august 2018 kl 14.00–ca 17.00

Start: Sverresborg folkemuseum

Slutt: Pilegrimsgården

Hele vandrainga er 3-4 km og barnevognvennlig med mange stopp underveis.

Ta med: klær etter vær, drikke. Det serveres boller og saft til barna ved ankomst. Kaffe og kaffemat kan kjøpes.

I tillegg til biskop Herborg er pilegrimsprest Einar Vegge og rådgiver Vigdis Aanderaa Aakre med på vandrainga.

Bilde: Finn Nilsen

Ilsvikøra, mai 2011

Varm *takk* til Byåsen blomster
for god hjelp med blomster til Ilen kirke.

Galleri Ismene

HAUG HOLDING

HAUG EIENDOM A/S

OKKENHAUG BIL

HYUNDAI

SUBARU

FAGTRYKK

trykk | design | skilt og dekor
messe og utstilling | nettløsninger
www.fagtrykk.no

Ønsker du å annonsere i menighetsbladet,
ta gjerne kontakt med
Mikaela Rønstad, mvronstad@gmail.com

Stoff til nr. 3, 2018:

Frist til 1. august 2018

Elveseter begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Åpningstider:

Mandag–fredag: 08.00–23.00

Lørdag: 09.00–22.00

Søndag: 10.00–22.00

*Ilen kirkes
venner anbefaler:*

Støtt butikken med
det store hjertet
for nabolaget!

BUNNPRIS

Kleistsgate 1, 7018 TRONDHEIM

Tlf: 73 52 77 78

E-post: bpila@bunnpris.no

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 _ www.svanholm.no
TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer
informa-
sjon om
innhold og
priser,
se våre
nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

LANG ERFARING i å bistå
påørende ved dødsfall

Avd. Melhus - Trondheim - Orkdal

VIGDAL
begravelsesbyrå as

post@vigdal.no – www.vigdal.no

VAKTTELEFON
72 89 00 80

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyer
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Vikarierende sokneprest
Esbjørn Hummelgård
 922 17 119
 eh792@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
 MB943@kirken.no
 482 93 728

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
 IY229@kirken.no
 900 51 722

Kirketjener
Helge Rask
 Helge.rask@gmail.com
 456 19 805

Menighetsforvalter
 Trine Ressem Skei
 HN656@kirken.no
 ts248@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
 913 30 608
 DH249@kirken.no

Ilen menighetsråd
Ingrid Sandstad
 993 54 928
 norhelle@outlook.com

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 994 36 000
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager;
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
 Kontonummer: 1503 83 27213

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
 Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Ilen kirkes venner:
Kontaktperson: Edel Lundemo
 Tlf. 481 280 40, lunede@online.no

Velkommen til

- Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?
- Vil du treffe nye mennesker?
- Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

ILA frivilligsentral får stadig nye oppdrag, og vi trenger flere frivillige.

- Du som er pensjonist og fortsatt ønsker å bidra.
- Du som er ung og ønsker livserfaring i samvær med andre
- Du som er arbeidssøker og ønsker å gjøre noe mens du venter på jobben.
- Du som ønsker å være et medmenneske.

Eksempler på oppgaver: Turvenn, besøksvenn, butikkvenn, kinovenn, leksehjelp, frivillig ved festivaler, underholdning på helse- og velferdssenter. Du kan holde kurs om du kan noe spesielt, har et yrke eller hobby som kan interessere andre.

Du kan starte en selvhjelpsgruppe, hjelpe til med kaffe- og kakeservering på arrangementer på helse- og velferdssenter, snømåking, lett hagestell eller handlehjelp til hjemmeboende eldre, reservebesteforeldre/barnevakt. Mulighetene er ubegrensede og det er DU som setter grensene. Vi gir deg gjerne en attest hvis du har jobbet som frivillig.

Hva forventes av deg?

Du bestemmer hvor mye tid du vil bruke og hva du vil bidra med. Du inngår ingen langsiktig avtale. Synes du dette er givende, fortsetter du.

Lik oss på Facebook, der finner du mer informasjon om oss og våre aktiviteter. Du er velkommen til en uforpliktende samtale.

ÅPNINGSTIDER:

mandag 09–15, tirsdag 15–18, onsdag 12–15
torsdag 12–15, fredag stengt

Kontoret kan være stengt ved kurs eller møtevirksomhet.

Ta gjerne kontakt:

post@ila.frivilligsentral.no, 466 52 520, www.ila.frivilligsentral.no

Hilsen Annette Taraldsen og Børge Pedersen

Møte mellom mennesker

Retur:
Ilen menighetsblad
Ilevollen 15
7018 Trondheim

Ut på tur

SKARHAUGEN I travle tider kan det være fint å ha et turmål i nærheten hvor man kan sette seg ned med niste og nyte utsikten.

Et slikt sted er Skarhaugen. Den ligger til høyre der Strandlinja møter Driftsvegen. Det er flere stier opp mot haugen, og når du kommer opp dit, er det litt av et eldorado som åpner seg med stier mellom høye trær, og en vakker utsikt mot fjorden. Lengst framme står det to benker, og det er flere bålplasser, så det er tydelig at mange trives her.

Om noen ikke kjenner Driftsveien og Strandlinja, starter den første i «Storsvingen» i Roald Amundsens vei. Den har en del stigning, men er en utrolig idyllisk vei som bl. a. krysser Killingdalsbekken. Strandlinja starter ved enden av Kaptein Roosens vei og går flatt innover til den møter Driftsveien.

I forrige nr. var kartreferansen falt ut. Det er kommet en ny utgave av turkart i 1:25 000 over Trondheim Bymark sommer. Stien jeg beskrev i forrige nummer, er tegnet inn her.

Tekst og bilde: Ingrid Sandstad